

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115203985
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115203985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobkyne: I. Y., J.. XX.XX.XXXX, G.: G. X, G., v zast.: Mgr. Martin Černák, advokát so sídlom: Zochova 5, Bratislava, proti žalovanej: Technické služby Starého Mesta, a.s., IČO: 35 804 092, so sídlom: Žilinská 1, Bratislava, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marianna Kuchtová, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Cintorínska 22, Bratislava, o zaplatenie 99,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 8C/45/2015-119 zo dňa 14.06.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobkyni sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 99,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z tejto sumy od 04.06.2014 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. b/, § 43 ods. 1, 4 zákona o cestnej premávke, § 3 ods. 2, § 3d ods. 5 písm. d/, § 1a ods. 2, zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, § 39, § 451 ods. 1, § 456, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a vecne tým, že Žalobkyňa svoju žalobu odôvodňuje tým, že dňa 25.03.2014 spoločnosť Car Towing a.s., so sídlom Záhradnícka 151, 821 08 Bratislava, IČO: 44 655 606 odstránila osobné motorové vozidlo značky M., EČV: G.-XXXXE (ďalej len "vozidlo"), ktorého prevádzkovateľkou je žalobkyňa, a to z ulice Panenská v Bratislave z dôvodu jeho parkovania na vyhradenom parkovacom mieste. Vozidlo bolo odtiahnuté na stanovište odtiahnutých vozidiel nachádzajúce sa na ulici S. X I. G., kde si ho žalobkyňa ešte v ten istý deň osobne prevzala. Pri prevzatí vozidla uhradila žalovanej náklady za odtiahnutie vozidla vo výške 99,- €, pričom 60,- € uhradila bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej a 39,- € uhradila v hotovosti. Prevzatie vozidla a úhrada nákladov za jeho odtiahnutie bolo žalovanou zdokumentované v Protokole o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.03.2014. Žalobkyňa v žalobe poukazuje na skutočnosť, že Zmluvou o poskytovaní služieb č. 565/2013 zo dňa 10.12.2013 v spojení s rozhodnutím starostky mestskej časti Bratislava - Staré Mesto č. 38/2013 zo dňa 30.09.2013 bola žalovaná poverená Mestskou časťou Bratislava - Staré Mesto odstraňovaním neoprávnene parkujúcich vozidiel z vyhradených parkovacích miest a vozidiel tvoriacich prekážku cestnej premávky na miestnych komunikáciách III. a IV. triedy a ich súčasťach vrátane chodníkov, ktoré sú v správe mestskej časti Bratislava - Staré Mesto a súčasne na vykonávanie všetkých právnych úkonov s tým spojených. Dňa 03.01.2014 žalovaná ako objednávateľka uzatvorila so

spoločnosťou Car Towing a.s. ako poskytovateľkou Zmluvu o poskytovaní služieb č. 1/2014, na základe ktorej sa táto spoločnosť zaviazala zabezpečiť pre žalovanú technickú realizáciu odstraňovania vozidiel z pozemných komunikácií a vykonávať všetky právne úkony s tým spojené. Vzhľadom na odtiahnutie vozidla žalobkyne spoločnosťou Car Towing a.s., žalobkyňa listom zo dňa 19.05.2014 vyzvala žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 99,- € s poukazom na § 451 ods. 2 a § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Ako dôvod vydania bezdôvodného obohatenia uviedla, že žalovaná prijala sumu vo výške 99,- € od žalobkyne na základe neplatného právneho úkonu, a teda odtiahnutia vozidla z komunikácie neoprávneným subjektom. Žalobkyňa ďalej uvádza, že žalovaná listom zo dňa 10.06.2014 odmietla jej vydať bezdôvodné obohatenie, keďže pri odstraňovaní vozidla žalobkyne spoločnosť Car Towing a.s. zastupovala žalovanú ako správcu komunikácie, konala na základe jej pokynu, v dôsledku čoho žalovanej mal vzniknúť nárok na náhradu s tým spojených nákladov. Žalovaná zároveň poukázala na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (III. ÚS 300/2007, III. ÚS 2/2001). Podľa žalobkyne orgán verejnej správy má Ústavou Slovenskej republiky alebo zákonom stanovený rozsah právomoci, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu Ústava Slovenskej republiky alebo zákon dovoľuje. Správca verejnej komunikácie by mohol zákonom zverený mu výkon verejnej moci a správy zmluvne preniesť na podnikateľské alebo iné subjekty len vtedy, ak by mu to zákon výslovne dovolil alebo priamo ukladal. Odstránenie vozidla bez súhlasu jej prevádzkovateľky je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Ustanovenie § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov spadá do oblasti verejného (správneho) práva, v rámci ktorého nevznikajú súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Odstránenie vozidla nie je súkromnoprávnym aktom, pri ktorom by prichádzalo do úvahy zastúpenie podnikateľským subjektom alebo zmluvné poverenie, podľa ktorého by bol podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov. Odtiahnutie vozidla je oprávnená vykonať buď obec sama alebo právnická osoba ňou pre tento účel založená alebo zriadená (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2004, sp. zn. 3 Cdo 70/2003). Žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje na ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 2, § 3d ods. 5 písm. d/ zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 1a ods. 2 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, § 39, 451 ods. 1, 2, § 456, § 563 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

3. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu - žalobou, vyjadreniami oboch strán sporu, Zmluvou o poskytovaní služieb č. 565/2013, zo dňa 02.12.2013, ktorou sa splnomocňuje žalovaná na realizáciu odstraňovania vozidiel z komunikácií v správe mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, Zmluvou o poskytovaní služieb č. 01/2014, zo dňa 03.01.2014 medzi žalovanou a spoločnosťou Car Towing a.s., Protokolom o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX, výzvou žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Dňa 25.03.2014 bolo z ulice K., nachádzajúcej sa v Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto, a teda z komunikácie, ktorej správu v zmysle Štatútu Hlavného mesta Slovenskej republiky vykonáva mestská časť Bratislava - Staré Mesto, odstránené osobné motorové vozidlo značky Audi, EČV: G.-XXXXE (ďalej len "vozidlo"), ktorého prevádzkovateľkou je žalobkyňa. Žalobkyňa parkovala na vyhradenom parkovacom mieste, čím porušila § 43 ods. 4 písm. b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o cestnej premávke"). Tým vznikol zákonný dôvod vymedzený v § 43 ods. 4 písm. b/ zákona o cestnej premávke na jeho odstránenie a povinnosť žalobkyne ako prevádzkovateľky motorového vozidla uhradiť vzniknuté náklady za jeho odťah. Žalovaná ako správkyňa komunikácie bola preto povinná zabezpečiť odtiahnutie vozidla žalobkyne. Na základe rozhodnutia správkyne komunikácie vykonala technický odťah predmetného vozidla spoločnosť Car Towing, a.s., ktorá je oprávnená na odťah na základe Zmluvy o poskytovaní služieb č. 1/2014 zo dňa 03.01.2014. V deň odťahu si žalobkyňa zároveň vozidlo prevzala spolu s Protokolom o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva, že výška nákladov za odstránenie vozidla žalobkyne bola v sume 99,- €. Pohľadávka za odťah vozidla bola žalobkyňou na mieste uhradená nasledovne - v hotovosti 39,- € a bezhotovostným prevodom na bankový účet žalovanej 60,- €. Výška nákladov za odťah motorového vozidla bola stanovená v súlade so skutočnými nákladmi pri odstraňovaní vozidla v súlade so všeobecnými cenami za nútený odťah stanovovanými v danom odvetví a mieste. Žalobkyňa listom zo dňa 19.05.2014 vyzvala žalovanú, aby jej vydala bezdôvodného obohatenie vo výške 99,- € z dôvodu, že žalovaná túto sumu prijala od žalobkyne na základne neplatného právneho úkonu, ktorým bolo odstránenie jej vozidla z komunikácie neoprávneným subjektom spoločnosťou Car Towing, a.s.

5. Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení právnej argumentácie strán sporu, súd dospel k právnenému záveru, že žaloba bola čo do právneho titulu podaná dôvodne. Súd skonštatoval, že žalobkyňa svojím vozidlom parkovala na vyhradenom parkovacom mieste, čím porušila § 43 ods. 4 písm. b/ zákona o cestnej premávke, pričom žalobkyňa túto skutočnosť nepoprela. Súd ustálil, že žalovaná ako správkyňa ulice Panenská v Bratislave (miestna komunikácia III. triedy) v Bratislave podľa ustanovenia § 43 ods. 1, ods. 4 písm. b/ zákona o cestnej premávke bola oprávnená odstrániť vozidlo žalobkyne, ktoré stálo na vyhradenom parkovisku, nakoľko také parkovisko nebolo preň určené, a to na náklady žalobkyne. Za odťahnutie predmetného vozidla z parkovacieho miesta, na ktorom žalobkyňa parkovala neoprávnené, zaplatila žalovanej náklady vo výške 99,- € spojené s odťahom jej vozidla, čím na strane žalovanej došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Žalovaná ako správkyňa tejto komunikácie nebola podľa názoru súdu už samotný technický odťah vozidla oprávnená realizovať prostredníctvom zmluvne zabezpečeného iného subjektu, v tomto prípade spoločnosti Car Towing, a.s. Podľa názoru súdu pri realizácii technického odťahu vozidla na subjekt súkromného práva ide o prevod zákonného (právneho) oprávnenia odstrániť vozidlo, ktoré má žalovaná podľa ustanovenia § 43 ods. 4 písm. b/ zákona o cestnej premávke.

6. S poukazom na vyššie zistené a preukázané skutočnosti súd dospel k názoru, že faktické odstránenie prekážky z cestnej premávky nie je vyňaté z verejnoprávnej normy, ktorou zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), ktorý pri rozhodnutí správcu komunikácie o odstránení vozidla bol aplikovaný, určite je. Žalovaná nie je oprávnená zmluvne preniesť výkon verejnej správy na podnikateľské alebo iné subjekty, z čoho vyplýva, že žalovaná ako správkyňa komunikácie nie je oprávnená pri odstraňovaní prekážky cestnej premávky upraviť si zmluvné vzťahy s iným subjektom podľa súkromnoprávných noriem, a teda aj zmluvne poveriť tretiu osobu samotným odstránením motorového vozidla. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že ustanovenie § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke spadá do oblasti verejného práva, v rámci ktorého nevznikajú súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Odstránenie vozidla nie je súkromnoprávnym aktom a v danom prípade nemôže tu vystupovať podnikateľský subjekt oprávnený pôsobiť v oblasti verejnoprávných vzťahov.

7. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná, ktorá žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Svoje odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. Súd sa nezaoberal zmluvou o poskytovaní služieb č.1/2014 zo dňa 03.01.2014 uzavretou spoločnosťou Car Towing a.s., z pohľadu skúmania zodpovednostných vzťahov. Podľa žalovanej z danej zmluvy nevyplýva, že správca cesty resp. žalovaná preniesli zodpovednosť za odťah na tretiu osobu. Zodpovednostné vzťahy vyplývajúce z príslušných právnych predpisov tak zostali zachované. Žalovaná opätovne uvádza, že podľa jej názoru, je odstraňovanie prekážky cestnej premávky vyňaté z verejnoprávnej normy t.j zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a preto zabezpečenie odťahu spadá pod úpravu súkromnoprávných noriem a je v kompetencii správcu komunikácie, akou formou, či už podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka upraví zmluvné vzťahy s iným subjektom tak, aby boli v súlade s ďalšími právnymi predpismi a Ústavou SR. Žalovaná poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 2/01 zo dňa 16.10.2001. Žalovaná ma tiež za to, že pri posudzovaní nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa mal súd zaoberať otázkou, či došlo v predmetných vzťahoch k nespravodlivej majetkovej nerovnováhe vzniknutej z titulu absencie relevantného právneho dôvodu. Žalovaná má za to, že súd sa nevyporiadal so skutkovou podstatou bezdôvodného obohatenia Nakoľko žalobkyňa svojím konaním naplnila zákonný predpoklad pre povinnosť znášať náklady na odstránenie vozidla, nemožno konštatovať, že by zo svojho majetku bezdôvodne uspokojovala nárok žalovanej, nakoľko bola zo zákona povinná k úhrade nákladov.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

10. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

11. V zmysle platnej judikatúry (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 70/2003) odstrániť prekážku cestnej premávky, ak ju neodstráni ten, kto ju spôsobil ako aj odstrániť vozidlo, ponechané na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa z miestnej komunikácie, je oprávnená vykonať za podmienok uvedených v § 40 ods. 1, 4 zákona č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov len obec sama (správca komunikácie), alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená (toto rozhodnutie je možné použiť aj po zrušení cit. zákona a jeho nahradení zák. č. 8/2009 Z. z., nakoľko podstata právnej úpravy a najmä príslušné ustanovenia zák. č. 135/1961 Zb. sa nezmenili).

12. Z ust. § 3d zákona č. 135/1961 Zb. a z ust. § 40 ods. 1,4 zákona č. 315/1996 Z. z, nepochybne vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo taxatívnym výpočtom určiť, kto je oprávnený vykonávať správu komunikácií a kto je správcom cesty s tým, že odtiahnutie je povinný vykonávať jedine správca cesty tzn. že výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že jeho úmyslom bolo vylúčiť iné osoby, ktoré by sa podieľali na správe komunikácie a ktoré by boli oprávnené odstrániť prekážku cestnej premávky, okrem právnickej osoby správcom na tento účel založenej alebo zriadenej. Uvedené platí bez ohľadu na znenie § 124 ods. 6 písm. a) zákona č. 315/1996 Z. z., podľa ktorého sa na odstránenie prekážky cestnej premávky nepoužije všeobecný predpis o správnom konaní. Toto ustanovenie nemožno vykladať neprípustne tak, že by odstraňovanie prekážky cestnej premávky a vozidla bolo vyňaté z verejnoprávnej normy hmotnoprávnej povahy, ale toto ustanovenie je potrebné v súlade s pravidlami výkladu právnych noriem logicky, gramaticky a systematicky vykladať len tak, že na odstránenie prekážky cestnej premávky a vozidla sa nepoužijú všeobecné predpisy o správnom konaní, ktorým je nepochybne predovšetkým zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok v znení neskorších predpisov) a účelom tejto úpravy bolo vylúčiť pôsobnosť tohto procesného predpisu pri odstraňovaní prekážok cestnej premávky v otázkach týkajúcich sa úpravy začatia správneho konania, zisťovania skutkového stavu, vydávania rozhodnutia, opravných prostriedkov a pod., teda že sledovaným cieľom bolo zabezpečenie efektívneho odstránenia prekážok cestnej premávky bez toho, aby toto mohlo byť zmarené, resp. predĺžované využitím práv daných účastníkovi správneho konania v iných prípadoch správneho konania, resp. v konaniach upravených normami Správneho poriadku.

13. Spoločnosť Car towing a.s., ktorá v tomto prípade odťah vykonala, nie je obcou, a nie je ani právnickou osobou založenou alebo zriadenou obcou za účelom správy pozemných komunikácií. Teda odťah vozidla touto spoločnosťou nemožno považovať za odťah, ktorý vykonala obec ako správca komunikácie v zmysle § 40 zákona č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

14. Keďže správca komunikácie vykonávajúci verejnú správu pozemných komunikácií je pri tomto výkone orgánom verejnej správy, nevzťahuje sa na neho možnosť daná v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR (každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané), ale vzťahuje sa na neho čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a teda pri výkone preneseného výkonu štátnej správy nemôže postupovať nad rámec zákona, tzn. používať analogický inštitút súkromného práva, napr. zmluvné zastúpenie, poverenie a splnomocnenie. Každý orgán štátu má totiž Ústavou SR a zákonom určený rozsah právomocí, ktorý nemôže prekročiť, takže môže konať len to, čo mu ústava alebo zákon dovoľuje s tým, že tieto právne normy určujú aj spôsob, akým štátne orgány môžu štátnu moc uplatňovať, vrátane druhu a obsahu sankcií, ktoré môžu používať.

15. Konanie orgánu štátu v medziach a v rozsahu ustanovenom zákonom, bez akejkoľvek výnimky a zákonom ustanoveným spôsobom, napĺňa v právnom štáte princíp právnej istoty a tento ústavný príkaz zároveň vylučuje stav, aby orgán štátu mohol konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným, ako zákonom predpísaným a ustanoveným spôsobom.

16. Z uvedeného vyplýva, že správca verejnej komunikácie by mohol zákonom zverený mu výkon verejnej moci a správy zmluvne preniesť na podnikateľské alebo iné subjekty len vtedy, ak by mu to zákon výslovne dovolil alebo priamo ukladal.

17. Odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Keďže uvedené v zmysle § 40 zákona č. 315/1996 Z.z. spadá do oblasti verejného (správneho) práva, nevznikajú v súvislosti so správou pozemných komunikácií súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Subjektom týchto administratívnoprávnych vzťahov je na jednej strane vždy orgán verejnej správy, v danom prípade obec, resp. ňou zriadená alebo založená právnická osoba a na strane druhej prevádzkovateľ vozidla. Výkon verejnej správy, teda výkon konkrétnych právomocí orgánov verejnej správy, nie je možné preniesť na súkromnú obchodnú spoločnosť, na zákonom stanovený účel nezaloženú či nezriadenú, navyše na súkromnoprávnom základe (plnomocenstvom alebo zmluvou), a to bez ohľadu na to, či táto právnická osoba koná vo svojom mene alebo v mene príslušného orgánu verejnej správy. V danom prípade správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného, a to ani po stránke technickej (samotný výkon odtiahnutia vozidla). Takéto opatrenie, vzhľadom na povahu vzťahu, v rámci ktorého má k nemu dôjsť, je oprávnená vykonať buď len samotná obec, alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená (rozsudok NS SR, sp. zn. 3 C do 70/2003). Z uvedeného je zrejmé, že spoločnosť Car towing a.s. nespĺňa zákonné podmienky pre výkon správy pozemných komunikácií, konkrétne pre odstraňovanie vozidiel z pozemných komunikácií namiesto obce, resp. v mene obce a preto ani nebola oprávnená vykonať technický odťah motorového vozidla žalobkyne. Z tohto dôvodu sa žalovaná, nemohla domáhať zaplatenie nákladov tohto odťahu, nakoľko tento odťah nevykonala a nevynaložila naň žiadne náklady.

18. Prenesením výkonu verejnej správy pozemných komunikácií na súkromný podnikateľský subjekt tak žalovaný konal v rozpore s ustanovením čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, ktoré mu umožňuje konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Protiústavnosť konania žalovaného nemôže zhojiť ani tvrdenie, že v prípade odstránenia vozidla spoločnosťou Car towing a.s. ide len o technické zabezpečenie výkonu správy pozemnej komunikácie. Správu pozemných komunikácií, všetky jej zložky, je oprávnený vykonávať Mestská časť Bratislava Staré Mesto buď sama alebo prostredníctvom právnických osôb, ktoré na to založila, alebo zriadil a za jej výkon v plnom rozsahu aj sám zodpovedá (žalovaná). Je v rozpore nielen so zákonom a ústavou ale aj s ochranou práv a slobôd fyzických a právnických osôb, v prípade nakladania s majetkom najmä s ochranou vlastníckeho práva týchto osôb, aby „technickú“ stránku výkonu verejnej správy vykonávala súkromná obchodná spoločnosť, ktorá svoju činnosť vykonáva na vlastnú zodpovednosť a za účelom dosiahnutia zisku. Nakoniec, akým iným než „technickým“ je správa pozemnej komunikácie vykonávaná odstránením vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky?

19. Vzhľadom na čo je možné konštatovať, že pokiaľ si žalovaná účtovala od žalobkyne sumu 99 eur, ako cenu za odťah auta, ktorý technicky vykonala spoločnosť Car towing a.s., na základe neplatnej zmluvy č. XX/XXXX (žalovaná nemohla za týmto účelom splnomocniť spoločnosť Car towing), bezdôvodne sa žalovaná na úkor žalobkyne obohatila.

20. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyne náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).